

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลบางมดมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้บริการของสถานีตำรวจนครบาลบางมด เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้บริการที่มีต่อสายงานทั้งห้าของสถานีตำรวจนครบาลบางมด และเพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานของแต่ละสายงานในการให้บริการประชาชน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนผู้รับบริการจากสถานีตำรวจนครบาลบางมดโดยมีขนาดของประชากรกลุ่มตัวอย่าง (sample size) 323 ราย ผลการศึกษาจะนำเสนอเป็นลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ประชาชนผู้ใช้บริการด้านงานสืบสวน

ประชาชนผู้ใช้บริการด้านงานอำนวยความ

ประชาชนผู้ใช้บริการด้านงานจราจร

ประชาชนผู้ใช้บริการด้านงานป้องกันปราบปราม

ประชาชนผู้ใช้บริการด้านงานสอบสวน

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางมด

ด้านงานสืบสวน

ด้านงานอำนวยความ

ด้านงานจราจร

ด้านงานป้องกันปราบปราม

ด้านงานสอบสวน

ตอนที่ 3 ปัญหาอุปสรรคในการใช้บริการของสถานีตำรวจนครบาลบางมด

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของเพศจำแนกตามสายงานของสถานีดำรวจ

สายงานของสถานีดำรวจ	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
สายงานสืบสวน	23 (59.0)	16 (41.0)	39 (100.0)
สายงานอำนวยความสะดวก	31 (60.8)	20 (39.2)	51 (100.0)
สายงานจราจร	81 (66.9)	40 (33.1)	121 (100.0)
สายงานป้องกันปราบปราม	33 (80.5)	8 (19.5)	41 (100.0)
สายงานสอบสวน	39 (54.9)	32 (45.1)	71 (100.0)
รวม	207 (64.1)	116 (35.9)	323 (100.0)

จากตารางที่ 5 ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการของสถานีดำรวจนครบาลบางมด เป็นเพศ ชาย และหญิง โดยจำแนกตามลักษณะหรือวัตถุประสงค์ในการติดต่อขอรับบริการในการศึกษาครั้งนี้ ปรากฏว่าประชาชนที่มาติดต่อ

งานด้านสืบสวนปรากฏว่า ประชาชนส่วนใหญ่ที่มาใช้บริการเป็นเพศชายมากกว่า เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 59.0 และ 41.0

งานด้านอำนวยความสะดวกนั้นพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ที่มาใช้บริการเป็นเพศชายและหญิง รองลงมา คิดเป็นร้อยละ 60.8 และ 39.2 ตามลำดับ

งานด้านจราจรก็ปรากฏว่า ประชาชนส่วนใหญ่ที่มาใช้บริการเป็นเพศชายมากกว่า เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 66.9 และ 33.1

งานด้านป้องกันปราบปรามปรากฏว่า ประชาชนส่วนใหญ่ที่มาใช้บริการเป็นเพศชาย มากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 80.5 และ 19.5

งานด้านสอบสวนส่วนใหญ่เป็นชาย คิดเป็นร้อยละ 54.9 และเพศหญิงรองลงมาคิดเป็นร้อยละ 45.1

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของระดับการศึกษาจำแนกตามสายงาน

สายงาน ของสถานีตำรวจ	ระดับการศึกษาสูงสุด					รวม
	ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษา	อนุปริญญา /เทียบเท่า	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี	
สายงานสืบสวน	2 (5.1)	17 (43.6)	5 (12.8)	14 (35.9)	1 (2.6)	39 (100.0)
สายงานอำนวยความสะดวก	3 (5.9)	21 (41.2)	6 (11.8)	18 (35.3)	3 (5.9)	51 (100.0)
สายงานจราจร	14 (11.6)	49 (40.5)	17 (14.0)	32 (26.4)	9 (7.4)	121 (100.0)
สายงานป้องกัน ปราบปราม	1 (2.4)	27 (65.9)	6 (14.6)	7 (17.1)	-	39 (100.0)
สายงานสอบสวน	9 (12.7)	27 (38.0)	14 (19.7)	21 (29.6)	-	71 (100.0)
รวม	29 (9.0)	141 (43.7)	48 (14.9)	92 (28.5)	13 (4.0)	323 (100.0)

จากตารางที่ 6 ระดับการศึกษาสูงสุดของประชาชนผู้มาติดต่อขอรับบริการต่างๆ จำแนกตามสายงานนั้น ปรากฏผลดังนี้

ด้านงานสืบสวน ปรากฏว่าผู้มาติดต่อส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากที่สุด รองลงมาคือระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 43.6 และ 35.9 นอกนั้นจบการศึกษาระดับอนุปริญญา ประถมศึกษา และสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 12.8, 5.1 และ 2.6 ตามลำดับ

ด้านงานอำนวยความสะดวก ปรากฏว่าผู้มาติดต่อส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากที่สุด รองลงมาได้แก่ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 41.2 และ 35.3 และมีผู้จบการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าร้อยละ 11.8 นอกนั้นพบว่าไม่มีผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 5.9 และ สูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 5.9

ด้านงานจรรยา ปรากฏว่าผู้มาติดต่อส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาสูงสุด รองลงมาเป็นระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 40.5 และ 26.4 ส่วนผู้จบระดับอนุปริญญา คิดเป็น ร้อยละ 14.0 ประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 11.6 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 7.4

ด้านป้องกันปราบปราม ปรากฏว่าผู้มาติดต่อส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มากที่สุด รองลงมาเป็นปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 65.9 และ 17.1 ส่วนระดับอนุปริญญาและ ประถมศึกษามีเพียงร้อยละ 14.61 และ 2.4 เท่านั้น

ด้านงานสอบสวน ปรากฏว่าผู้มาติดต่อส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัศึกษามากที่สุด รองลงมาได้แก่ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 38.0 และ 29.6 นอกจากนั้น จบการศึกษาระดับ อนุปริญญาหรือเทียบเท่าและประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 19.7 ละ 12.7

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของอาชีพจำแนกตามสายงาน

สายงานของสถานี ตำรวจ	อาชีพ						รวม
	รับราชการ	ค้าขาย	ลูกจ้าง พนักงาน บริษัท	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	รับจ้าง ทั่วไป	นักเรียน นักศึกษา อาชีพอิสระ นักธุรกิจ	
สายงานสืบสวน	11 (28.2)	7 (17.9)	9 (23.1)	8 (20.5)	3 (7.7)	1 (2.6)	39 (100.0)
สายงานอำนวยความสะดวก	4 (7.8)	15 (29.4)	14 (27.5)	4 (7.8)	7 (13.7)	7 (13.7)	51 (100.0)
สายงานจรรยา	17 (14.0)	23 (19.0)	24 (19.8)	19 (15.7)	24 (19.8)	14 (11.6)	121 (100.0)
สายงานป้องกัน ปราบปราม	2 (4.9)	20 (48.8)	9 (22.0)	3 (7.3)	7 (17.1)	-	41 (100.0)
สายงานสอบสวน	11 (15.5)	19 (26.8)	18 (25.4)	6 (8.5)	14 (19.7)	3 (4.2)	71 (100.0)
รวม	45 (13.9)	84 (26.0)	74 (22.9)	40 (12.4)	55 (17.0)	25 (7.7)	323 (100.0)

จากตารางที่ 7 ประชาชนผู้ใช้บริการในสายงานด้านต่างๆ ของสถานีตำรวจจำแนกตามอาชีพนั้นปรากฏผลดังนี้

ด้านงานสืบสวน ผู้มาติดต่อส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการมากที่สุด รองลงมาเป็นลูกจ้างพนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 28.2 และ 23.1 นอกนั้น ได้แก่ อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ค้าขาย รับจ้างทั่วไป และอาชีพอิสระ

ด้านงานอำนวยความสะดวก ปรากฏว่าผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขายมากที่สุดรองลงมาเป็นลูกจ้างพนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 29.4 และ 27.5 ตามลำดับ และพบว่ามีอาชีพรับจ้างทั่วไป และนักศึกษา นักรูทกิจ คิดเป็นร้อยละ 13.7 ที่เหลือนอกนั้น มีอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ และรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 7.8

ด้านงานจราจร ปรากฏว่าประชาชนส่วนใหญ่ที่มาใช้บริการมีอาชีพเป็นลูกจ้างพนักงานบริษัท รับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 19.8 เท่าๆกัน รองลงมาได้แก่อาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 19.0 ส่วนอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจและรับราชการมีเพียงร้อยละ 15.7 และ 14.01 เท่านั้น

ด้านป้องกันปราบปราม ปรากฏว่าผู้ติดต่อส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขายมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ลูกจ้างพนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 48.8 และ 22.0 นอกนั้น มีอาชีพรับจ้างทั่วไป พนักงานรัฐวิสาหกิจและรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 17.1, 7.3 และ 4.9

สายงานด้านสอบสวน ปรากฏว่าประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขายมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ลูกจ้างพนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 26.8 และ 25.4 ตามลำดับ และพบว่า มีอาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 19.7 อาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 15.5 นอกนั้นมีอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจและนักศึกษา นักรูทกิจ คิดเป็นร้อยละ 8.5 และ 4.2

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของรายได้จำแนกตามสายงาน

สายงานของสถานีตำรวจ	รายได้ต่อเดือน					รวม
	ไม่มีรายได้ ไม่ตอบ ไม่ทราบ	ต่ำกว่า 3,000 บาท	3,001 – 6,000 บาท	6,001 – 10,000 บาท	10,001 บาทขึ้นไป	
สายงานสืบสวน	-	-	3 (7.7)	9 (23.1)	27 (69.2)	39 (100.0)
สายงานอำนวยความสะดวก	2 (3.9)	2 (3.9)	9 (17.6)	14 (27.5)	24 (47.1)	51 (100.0)

(ต่อ)

สายงานของสถานีตำรวจ	รายได้ต่อเดือน					รวม
	ไม่มีรายได้ ไม่ตอบ ไม่ทราบ	ต่ำกว่า 3,000 บาท	3,001 – 6,000 บาท	6,001 – 10,000 บาท	10,001 บาทขึ้นไป	
สายงานจราจร	4 (3.3)	6 (5.0)	29 (24.0)	36 (29.8)	46 (38.0)	121 (100.0)
สายงานป้องกัน ปราบปราม	-	-	2 (4.9)	11 (26.8)	28 (68.3)	41 (100.0)
สายงานสอบสวน	-	6 (8.5)	6 (8.5)	29 (40.8)	30 (42.3)	71 (100.0)
รวม	6 (1.9)	14 (4.3)	49 (15.2)	99 (30.7)	155 (48.0)	323 (100.0)

จากตารางที่ 8 ประชาชนผู้ใช้บริการของสถานีตำรวจตามสายงานต่างๆ จำแนกตามระดับรายได้ ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

ด้านงานสืบสวน พบว่าประชาชนผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001 บาทขึ้นไป รองลงมา มีรายได้ 6,001-10,000 บาท และ 3,001 – 6,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 69.2, 23.1 และ 7.7

ด้านอำนาจการพบว่า ผู้ติดต่อส่วนใหญ่มีรายได้ 1,001 บาท ขึ้นไป มากที่สุดรองลงมา มีรายได้ 6,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 47.1 และ 27.5 ส่วนผู้มีรายได้ 3,001 – 6,000 บาท มีเพียงร้อยละ 17.6 และต่ำกว่า 3,000 บาท มีเพียงร้อยละ 3.9 เท่ากันกับผู้ใช้ไม่มีรายได้และไม่ตอบไม่ทราบ

ด้านงานจราจร พบว่าผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001 บาทขึ้นไปมากที่สุด รองลงมาคือ 6,001 - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.0 และ 29.8 ระดับรายได้ 3,001 – 6,000 บาท มีเพียงร้อยละ 24.0 ต่ำกว่า 3,000 มีเพียงร้อยละ 5.0 และ ไม่ทราบ คิดเป็นร้อยละ 3.3

ด้านงานป้องกันปราบปราม พบว่าผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001 บาทขึ้นไปมากที่สุด รองลงมา มีรายได้ 6,001-10,000 บาท และ 3,001 – 6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 68.3, 26.8 และ 4.9 ตามลำดับ

ด้านงานสอบสวนปรากฏว่า ส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001 บาทต่อเดือน ขึ้นไป รองลงมา มีรายได้ระหว่าง 6,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.3 และ 40.8 ส่วนที่มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท และ 3,001 – 6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.5 เท่ากัน

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้มาติดต่อเจ้าหน้าที่ตามวัตถุประสงค์และสายงาน

สายงานของสถานีตำรวจ	จำนวนร้อยละ
ด้านสืบสวน - ติดตามข่าวการจับกุมผู้ต้องหา	39 (12.1)
ด้านอำนาจการ - แจ้งความเอกสารหาย - ยื่นคำขออนุญาตต่างๆ ตามที่กฎหมายกำหนด	36 (11.1) 15 (4.6)
รวมด้านอำนาจการ	51 (15.7)
ด้านงานจราจร - ชำระค่าปรับ และหรือ ขอรับใบอนุญาตขับขี่รถยนต์	121 (37.5)
ด้านป้องกันปราบปราม - แจ้งเบาะแสคนร้ายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรม	41 (12.7)
ด้านสอบสวน - เป็นผู้เสียหายในคดีอาญา (แจ้งความ ตำรวจ ทหาร ร้องทุกข์) - ผู้ถูกกล่าวหาในคดีอาญา - พยานในคดีอาญา	33 (10.2) 16 (5.0) 22 (6.8)
รวมด้านสอบสวน	71 (22.0)
รวมทั้งหมด	323 (100.0)

จากตารางที่ 9 ประชาชนผู้มาติดต่อใช้บริการของสถานีตำรวจนครบาลบางมด จำแนกตามวัตถุประสงค์ของผู้มาติดต่อ โดยใช้เกณฑ์ของสายงานต่างๆ ของสถานีตำรวจปรากฏผลการศึกษาดังนี้

ประชาชนผู้มาติดต่อทั้งหมด 323 รายจำแนกเป็น ด้านงานสืบสวนมีประชาชนติดตามข่าวการจับกุมผู้ต้องหาจำนวนทั้งสิ้น 39 ราย การติดต่อใช้บริการสายงาน และด้านงานอำนวยความสะดวก มีผู้มาติดต่อจำนวน 51 ราย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแจ้งความเอกสารหายมากที่สุด และยื่นคำขออนุญาตต่างๆ รองลงมา ส่วนงานด้านจราจรมีผู้มาติดต่อเพื่อชำระค่าปรับและขอรับใบอนุญาตขับขี่รถยนต์มีจำนวน 121 ราย งานด้านป้องกันปราบปรามมีผู้แจ้งเบาะแสคนร้ายให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมมีจำนวน 41 ราย และด้านสอบสวนจำนวน 71 ราย โดยผู้มาติดต่ออยู่ในฐานะผู้เสียหายในคดีอาญามากที่สุดรองลงมาเป็นพยานในคดีอาญา และผู้ถูกกล่าวหาในคดีอาญา

เมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบจำนวนประชาชนที่ติดต่อกับสายงานทั้งห้าด้านของสถานีตำรวจแล้ว ปรากฏว่าด้านงานจราจรมีผู้ติดต่อมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมา ได้แก่ งานด้านสอบสวน คิดเป็นร้อยละ 22.0 และงานด้านอำนวยความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 15.7 งานด้านป้องกันปราบปราม และงานด้านสืบสวน คิดเป็นร้อยละ 12.7 และ คิดเป็นร้อยละ 12.1

ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ นครบาลบางมด

ตารางที่ 10 ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลบางมดด้านงานสืบสวน

ประเด็นความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ					\bar{X}	SD.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความสำคัญต่อการสืบสวนจับกุมคนร้ายในทุกคดี	18 (46.2)	7 (17.9)	13 (33.3)	1 (2.6)	-	4.08	0.96	พอใจมาก
2. มีการเร่งรัดสืบสวนจับกุมคนร้ายในคดีสำคัญและคดีที่น่าสนใจ	7 (17.9)	21 (53.8)	11 (28.2)	-	-	3.90	0.68	พอใจมาก
3. ความรวดเร็วในการสืบสวนจับกุมคนร้ายมาดำเนินคดีอย่างทันที่	16 (41.0)	6 (15.4)	14 (35.9)	3 (7.7)	-	3.90	1.05	พอใจมาก
4. มีอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ในการสืบสวนเพียงพอและทันสมัย	13 (33.3)	6 (15.4)	10 (25.6)	8 (20.5)	2 (5.1)	3.51	1.30	พอใจมาก

(ต่อ)

ประเด็นความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ					\bar{X}	SD.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
5. เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความสามารถในการสืบสวนหาข่าวอย่างดี	16 (41.0)	7 (17.9)	12 (30.8)	4 (10.3)	-	3.90	1.07	พอใจมาก
6. มีการอบรม ให้ความรู้ แก่สมาชิกแจ้งข่าว อาชญากรรมอย่างต่อเนื่อง	15 (38.5)	7 (17.9)	9 (23.1)	7 (17.9)	1 (2.6)	3.72	1.23	พอใจมาก
7. เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความสำคัญต่อข้อมูลเบาะแสที่ประชาชนแจ้งและติดตามสืบสวนอย่างจริงจัง	15 (38.5)	8 (20.5)	14 (35.9)	2 (5.1)	-	3.92	0.98	พอใจมาก
8. มาตรการในการให้ความปลอดภัยและคุ้มครองพยานที่ให้ข้อมูลข่าวสารต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	11 (28.2)	11 (28.2)	13 (33.3)	4 (10.3)	-	3.74	0.99	พอใจมาก
9. เจ้าหน้าที่ตำรวจมีกำลังเพียงพอในการสืบสวนเมื่อท่านต้องการความช่วยเหลือสามารถติดต่อได้ทันที	15 (38.5)	5 (12.8)	10 (25.6)	8 (20.5)	1 (2.6)	3.64	1.27	พอใจมาก
8. มาตรการในการให้ความปลอดภัยและคุ้มครองพยานที่ให้ข้อมูลข่าวสารต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	11 (28.2)	11 (28.2)	13 (33.3)	4 (10.3)	-	3.74	0.99	พอใจมาก
9. เจ้าหน้าที่ตำรวจมีกำลังเพียงพอในการสืบสวน เมื่อท่านต้องการความช่วยเหลือสามารถติดต่อได้ทันที	15 (38.5)	5 (12.8)	10 (25.6)	8 (20.5)	1 (2.6)	3.64	1.27	พอใจมาก
10. ในการสืบสวนจับกุมคนร้าย เจ้าหน้าที่ตำรวจกระทำการด้วยความสุจริต ไม่เรียกร้อยผลประโยชน์	14 (35.9)	14 (35.9)	9 (23.1)	2 (5.1)	-	4.03	0.90	พอใจมาก
รวม						3.83	1.04	พอใจมาก

จากตารางที่ 10 ความพึงพอใจของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลบางมดในด้านงานสืบสวนปรากฏผลดังนี้

ข้อความที่ว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความสำคัญต่อการสืบสวนจับกุมคนร้ายในทุกคดี กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย = 4.08 และ SD. = 0.96

ข้อความที่ว่า มีการเร่งรัดสืบสวนจับกุมคนร้าย ในคดีสำคัญและคดีที่น่าสนใจ กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.90 และ SD. = 0.68

ข้อความที่ว่า ความรวดเร็วในการสืบสวนจับกุม คนร้ายมาดำเนินคดีอย่างทันที่ที่กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.90 และ SD. = 1.05

ข้อความที่ว่า มีอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ในการสืบสวนเพียงพอและทันสมัย กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.51 และ SD. = 1.30

ข้อความที่ว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความสามารถ ในการสืบสวนหาข่าวอย่างดี กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.90 และ SD. = 1.07

ข้อความที่ว่า มีการอบรม ให้ความรู้ แก่สมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมอย่างต่อเนื่อง กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.72 และ SD. = 1.23

ข้อความที่ว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความสำคัญต่อข้อมูลเบาะแสที่ประชาชนแจ้ง และติดตามสืบสวนอย่างจริงจัง กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.92 และ SD. = 0.98

ข้อความที่ว่า มาตรการในการให้ความปลอดภัยและคุ้มครองพยานที่ให้ข้อมูลข่าวสารต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.74 และ SD. = 0.99

ข้อความที่ว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจมีกำลังเพียงพอในการสืบสวน เมื่อท่านต้องการความช่วยเหลือสามารถติดต่อได้ทันที กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.64 และ SD. = 1.27

ข้อความที่ว่า ในการสืบสวนจับกุมคนร้าย เจ้าหน้าที่ตำรวจกระทำการด้วยความสุจริต ไม่เรียกร้อผลประโยชน์ กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย = 4.03 และ SD. = 0.90

ดังนั้น เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจด้านงานสืบสวน ในระดับภาพรวมแล้วมีค่าเฉลี่ย = 3.83 SD. = 1.04 จึงสรุปได้ว่ามีความพึงพอใจในระดับมาก

ตารางที่ 11 ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาล
บางมดด้านงานอำนวยความสะดวก

ประเด็นความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ					\bar{X}	SD.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อขอข้อมูลหรือขอความช่วยเหลือ	8 (15.7)	13 (25.5)	29 (56.9)	1 (2.0)	-	3.55	0.78	พอใจมาก
2. การให้คำปรึกษา และ คำแนะนำขั้นตอนในการติดต่องาน	3 (5.9)	25 (49.0)	22 (43.1)	1 (2.0)	-	3.59	0.64	พอใจมาก
3. ความกระตือรือร้นของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการด้วยความเต็มใจ	3 (5.9)	19 (37.3)	27 (52.9)	2 (3.9)	-	3.45	0.67	พอใจมาก
4. เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยิ้มแย้ม แจ่มใส และมีการพูดจาดี	6 (11.8)	19 (37.3)	24 (47.1)	2 (3.9)	-	3.57	0.76	พอใจ ปานกลาง
5. มีป้ายบอกทางเข้าออกสถานีตำรวจเห็นได้ชัดเจนทั้งกลางวันกลางคืน	2 (3.9)	15 (29.4)	17 (33.3)	17 (33.33)	-	3.04	0.89	พอใจ ปานกลาง
6. มีการจัดทำป้ายบอกขั้นตอนการติดต่องานให้เห็นอย่างชัดเจน	4 (7.8)	13 (25.5)	20 (39.2)	14 (27.5)	-	3.14	0.92	พอใจ ปานกลาง
7. มีการจัดสถานที่จอดรถให้แก่ผู้มาติดต่อราชการอย่างเพียงพอ	4 (7.8)	14 (27.5)	23 (45.1)	10 (19.6)	-	3.24	0.86	พอใจ ปานกลาง
8. การจัดสถานที่มีความสะอาดเรียบร้อย สวยงาม การจัดที่นั่งพักรอแก่ผู้มาติดต่อและมีบริการที่จำเป็น เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ น้ำดื่มฯ	2 (3.9)	17 (33.3)	28 (54.9)	4 (7.8)	-	3.33	0.68	พอใจ ปานกลาง
10. การจัดสวัสดิครุภัณฑ์ที่จำเป็นไว้บริการ เช่น ปากกา ดินสอ เครื่องถ่ายเอกสาร	4 (7.8)	11 (21.6)	29 (56.9)	6 (11.8)	1 (2.0)	3.22	0.83	พอใจ ปานกลาง
	3 (5.9)	12 (23.5)	20 (39.2)	14 (27.5)	2 (3.9)	3.00	0.96	
รวม						3.31	0.80	พอใจ ปานกลาง

จากตารางที่ 11 ความพึงพอใจของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางมดในด้านอำนาจการ ผลการศึกษาปรากฏผลดังนี้

ข้อความที่ว่า ความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อขอข้อมูล หรือ ขอความช่วยเหลือนั้น กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.55 และ SD. = 0.78

ข้อความที่ว่า การให้คำปรึกษา และคำแนะนำขั้นตอนในการติดต่อนั้น กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.59 และ SD. = 0.64

ข้อความที่ว่า ความกระตือรือร้นของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการด้วยความเต็มใจนั้น กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.45 และ SD. = 0.67

ข้อความที่ว่า เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยิ้มแย้ม แจ่มใส และมีการพูดจาดีนั้น กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.57 และ SD. = 0.76

ข้อความที่ว่า มีป้ายบอกทางเข้าออกสถานีตำรวจเห็นได้ชัดเจนทั้งกลางวันกลางคืนนั้น กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.04 และ SD. = 0.89

ข้อความที่ว่า มีการจัดทำป้ายบอกขั้นตอนการติดต่อนั้นให้เห็นอย่างชัดเจนนั้น กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.14 และ SD. = 0.92

ข้อความที่ว่า มีการจัดสถานที่จอดรถให้แก่ผู้มาติดต่อราชการอย่างเพียงพอ นั้น กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.24 และ SD. = 0.86

ข้อความที่ว่า การจัดสถานที่มีความสะอาด เรียบร้อย สวยงาม และเป็นสัดส่วนนั้น กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.33 และ SD. = 0.68

ข้อความที่ว่า การจัดที่นั่งพักรอแก่ผู้มาติดต่อและมีบริการที่จำเป็น เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ น้ำดื่ม ฯลฯ นั้น กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.22 และ SD. = 0.83

ข้อความที่ว่า การจัดวัสดุครุภัณฑ์ที่จำเป็นไว้บริการ เช่น ปากกา ดินสอ เครื่องถ่ายเอกสารนั้น กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.00 และ SD. = 0.96

ดังนั้น เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ ตำรวจด้านงานอำนาจการ ในระดับภาพรวมแล้วมีค่าเฉลี่ย = 3.31, SD. = 0.80 จึงสรุปได้ว่ามีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ตารางที่ 12 ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาล
บางมด ด้านงานจราจร

ประเด็นความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ					\bar{X}	SD.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. มีเจ้าหน้าที่ตำรวจคอยอำนวยความสะดวกในการจราจรทุกเส้นทาง	11 (9.1)	26 (21.5)	68 (56.2)	13 (10.7)	3 (2.5)	3.24	0.86	พอใจ ปานกลาง
2. มีการจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจไปควบคุมและจัดการจราจรในจุดที่มีปัญหา	6 (5.0)	25 (20.7)	55 (45.5)	33 (27.3)	2 (1.7)	3.00	0.87	พอใจ ปานกลาง
3. มีเจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติหน้าที่อย่างเพียงพอในชั่วโมงเร่งด่วน	5 (4.1)	16 (13.2)	50 (41.3)	35 (28.9)	15 (12.4)	2.68	0.99	พอใจ ปานกลาง
4. มีการอบรมเผยแพร่ความรู้และปลูกฝังวินัยจราจรแก่ประชาชน	5 (4.1)	18 (14.9)	48 (39.7)	31 (25.6)	19 (15.7)	2.66	1.05	พอใจ ปานกลาง
5. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาจราจร	6 (5.0)	29 (24.0)	42 (34.7)	27 (22.3)	17 (14.0)	2.83	1.10	พอใจ ปานกลาง
6. เจ้าหน้าที่ตำรวจบังคับใช้กฎหมาย ด้วยความเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติ	7 (5.8)	21 (17.4)	50 (41.3)	24 (19.8)	19 (15.7)	2.78	1.09	พอใจ ปานกลาง
7. เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมผู้กระทำความผิด กฎหมายจราจรอย่างตรงไปตรงมาไม่เรียกรับผลประโยชน์จากผู้จับกุม	8 (6.6)	25 (20.7)	46 (38.0)	25 (20.7)	17 (14.0)	2.85	1.11	พอใจ ปานกลาง
8. เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติต่อประชาชน ผู้ใช้รถใช้ถนน ด้วยกิริยาวาจาสุภาพ ไม่บ่นถึงความเหนื่อยยาก	15 (12.4)	37 (30.6)	39 (32.2)	16 (13.2)	14 (11.6)	3.19	1.17	พอใจ ปานกลาง
	11 (9.1)	32 (26.4)	46 (38.0)	19 (15.7)	13 (10.7)	3.07	1.10	พอใจ ปานกลาง

(ต่อ)

ประเด็นความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ					\bar{X}	SD.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
9.เมื่อท่านไปติดต่อสอบถาม เส้นทางเจ้าหน้าที่ตำรวจจะ ให้ความสะดวกและคำแนะนำ ที่ดี	15 (12.4)	37 (30.6)	39 (32.2)	16 (13.2)	14 (11.6)	3.19	1.17	พอใจ ปานกลาง
10.เมื่อท่านเกิดอุบัติเหตุบนท้อง ถนน หรือรถเสียจะได้รับ ความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ ที่ตำรวจเป็นอย่างดี	11 (9.1)	32 (26.4)	46 (38.0)	19 (15.7)	13 (10.7)	3.07	1.10	พอใจ ปานกลาง
รวม						2.92	1.34	พอใจ ปานกลาง

จากตารางที่ 12 ความพึงพอใจของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางมดในด้านงานจราจรปรากฏผลดังนี้

ข้อความที่ว่า มีเจ้าหน้าที่ตำรวจคอยอำนวยความสะดวกในการจราจรทุกเส้นทาง กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.24 และ SD. = 0.86

ข้อความที่ว่า มีการจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจไปควบคุมและจัดการจราจรในจุดที่มีปัญหา กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.00 และ SD. = 0.87

ข้อความที่ว่า มีเจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติหน้าที่อย่างเพียงพอในชั่วโมงเร่งด่วน กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย = 2.87 และ SD. = 1.02

ข้อความที่ว่า มีการอบรมเผยแพร่ความรู้และปลูกฝังวินัยจราจรแก่ประชาชน กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย = 2.68 และ SD. = 0.99

ข้อความที่ว่า เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาจราจร กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย = 2.66 และ SD. = 1.05

ข้อความที่ว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจบังคับใช้กฎหมาย ด้วยความเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติ กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย = 2.83 และ SD. = 1.10

ข้อความที่ว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมผู้กระทำความผิด กฎหมายจราจรอย่างตรงไปตรงมาไม่เรียกรับผลประโยชน์จากผู้ขับขี่ กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย = 2.78 และ SD. = 1.09

ข้อความที่ว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติต่อประชาชน ผู้ใช้รถใช้ถนน ด้วยกิริยาวาจาสุภาพ ไม่บ่นถึงความเหนื่อยยาก กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย = 2.85 และ SD. = 1.11

ข้อความที่ว่า เมื่อท่านไปติดต่อสอบถามเส้นทางเจ้าหน้าที่ตำรวจจะให้ความสะดวก และคำแนะนำที่ดี กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.19 และ SD. = 1.17

ข้อความที่ว่า เมื่อท่านเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน หรือรถเสียจะได้รับความช่วยเหลือจาก เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นอย่างดี กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.07 และ SD. = 1.10

ดังนั้นเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ ตำรวจด้านงานจราจร ในระดับภาพรวมแล้วมีค่าเฉลี่ย = 2.92, SD. = 1.34 จึงสรุปได้ว่า มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

**ตารางที่ 13 ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาล
บางมด ด้านงานป้องกันปราบปราม**

ประเด็นความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ					\bar{X}	SD.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. มีสายตรวจรถยนต์ รถจักรยานยนต์ออกตรวจท้องที่สม่ำเสมอ	6 (14.6)	30 (73.2)	4 (9.8)	1 (2.4)	-	4.00	0.59	พอใจมาก
2. มีสายตรวจเดินเท้าออกตรวจตามแหล่งชุมชนเป็นประจำ	2 (4.9)	28 (68.3)	10 (24.4)	1 (2.4)	-	3.76	0.58	พอใจมาก
3. เจ้าหน้าที่สายตรวจออกพบปะเยี่ยมเยียนประชาชนอย่างสม่ำเสมอ	4 (9.8)	28 (68.3)	9 (22.0)	-	-	3.88	0.56	พอใจมาก
4. เมื่อได้รับแจ้งเหตุเจ้าหน้าที่สายตรวจไปถึงที่เกิดเหตุอย่างรวดเร็ว	11 (26.8)	28 (68.3)	2 (4.9)	-	-	4.22	0.52	พอใจมาก
5. เจ้าหน้าที่สายตรวจสามารถระงับเหตุและแก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชนได้	8 (19.5)	31 (75.6)	2 (4.9)	-	-	4.15	0.48	พอใจมาก

(ต่อ)

ประเด็นความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ					\bar{X}	SD.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
6. มีการจัดตั้งจุดตรวจค้นบุคคลและยานพาหนะเป็นประจำ	10 (24.4)	28 (68.3)	3 (7.3)	-	-	4.17	0.54	พอใจมาก
7. มีการควบคุมและปราบปรามแหล่งอบายมุขอย่างจริงจังและต่อเนื่อง	7 (17.1)	25 (61.0)	8 (19.5)	1 (2.4)	-	3.93	0.69	พอใจมาก
8. มีการรณรงค์ป้องกันปราบปรามยาเสพติดทุกประเภท	3 (7.3)	32 (78.0)	6 (14.6)	-	-	3.93	0.47	พอใจมาก
9. มีการเข้มงวดในการควบคุมเวลาเปิดปิดของสถานบริการ และสถานเริงรมย์ต่างๆ ในพื้นที่	-	34 (82.9)	7 (17.1)	-	-	3.83	0.38	พอใจมาก
10. มีการแนะนำให้ความรู้แก่ประชาชนในการป้องกันตนเอง เพื่อลดช่องโอกาสในการกระทำผิดของคนร้าย	1 (2.4)	32 (78.0)	8 (19.5)	-	-	3.83	0.44	พอใจมาก
รวม						3.97	0.52	พอใจมาก

จากตารางที่ 13 ความพึงพอใจของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลบางมดในด้านงานป้องกันปราบปรามปรากฏผลดังนี้

ข้อความที่ว่า มีสายตรวจรถยนต์ รถจักรยานยนต์ออกตรวจท้องที่สม่ำเสมอ กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย = 4.00 และ SD. = 0.59

ข้อความที่ว่า มีสายตรวจเดินเท้าออกตรวจตราตามแหล่งชุมชนเป็นประจำ กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.76 และ SD. = 0.58

ข้อความที่ว่า เจ้าหน้าที่สายตรวจออกพบปะเยี่ยมเยียนประชาชนอย่างสม่ำเสมอ กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.88 และ SD. = 0.56

ข้อความที่ว่า เมื่อได้รับแจ้งเหตุเจ้าหน้าที่สายตรวจไปถึงที่เกิดเหตุอย่างรวดเร็ว ทันเวลา กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย = 4.22 และ SD. = 0.52

ข้อความที่ว่า เจ้าหน้าที่สายตรวจสามารถระงับเหตุและแก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชนได้ กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย = 4.15 และ SD. = 0.48

ข้อความที่ว่า มีการจัดตั้งจุดตรวจค้นบุคคลและยานพาหนะเป็นประจำทุกวัน กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย = 4.17 และ SD. = 0.54

ข้อความที่ว่า มีการควบคุมและปราบปรามแหล่งอบายมุขอย่างจริงจังและต่อเนื่อง กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.93 และ SD. = 0.69

ข้อความที่ว่า มีการรณรงค์ป้องกันปราบปรามยาเสพติดทุกประเภทอย่างเฉียบขาดกลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.93 และ SD. = 0.47

ข้อความที่ว่า มีการเข้มงวดในการควบคุมเวลาเปิดปิดของสถานบริการ และสถานเริงรมย์ต่างๆ ในพื้นที่ กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.83 และ SD. = 0.38

ข้อความที่ว่า มีการแนะนำให้ความรู้แก่ประชาชนในการป้องกันตนเอง เพื่อลดช่องว่างโอกาสในการกระทำผิดของคนร้าย กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.83 และ SD. = 0.44

ดังนั้น เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจด้านงานป้องกันปราบปราม ในระดับภาพรวมแล้วมีค่าเฉลี่ย = 3.97 SD. = 0.52 จึงสรุปได้ว่า มีความพึงพอใจในระดับพึงพอใจมาก

ตารางที่ 14 ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาล บางมด ด้านงานสอบสวน

ประเด็นความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ					\bar{X}	SD.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. การให้เกียรติต่อผู้มาแจ้งความหรือขอความช่วยเหลือต่างๆ	11 (15.5)	40 (56.3)	18 (25.4)	2 (2.8)	-	3.85	0.71	พอใจมาก
2. การให้บริการอย่างเป็นกันเองในการรับแจ้งความ ไม่วางอำนาจ	8 (11.3)	42 (59.2)	19 (26.8)	1 (1.4)	1 (1.4)	3.77	0.72	พอใจมาก
3. การให้ความยุติธรรมแก่คู่กรณีอย่างเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติ	9 (12.7)	44 (62.0)	16 (22.5)	-	2 (2.8)	3.82	0.86	พอใจมาก
4. การรับแจ้งความด้วยความเต็มใจ ไม่แสดงสีหน้าท่าทางรังเกียจ	12 (16.9)	32 (45.1)	24 (33.8)	1 (1.4)	2 (2.8)	3.68	0.84	พอใจมาก
5. ให้คำปรึกษาและคำแนะนำด้วยความเต็มใจ แม้ไม่เกี่ยวข้องคดี	11 (15.5)	30 (42.3)	28 (39.4)	-	2 (2.8)	3.75	0.84	พอใจมาก
6. ดำเนินการสอบสวนด้วยความถูกต้องรวดเร็ว	11 (15.5)	36 (50.7)	21 (29.6)	1 (1.4)	2 (2.8)	3.85	0.84	พอใจมาก

(ต่อ)

ประเด็นความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ					\bar{X}	SD.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
7. ดำเนินการสอบสวนด้วยความถูกต้องรวดเร็วและเป็นธรรม ไม่เรียกร้อยผลประโยชน์ใดๆ	12 (16.9)	42 (59.2)	13 (18.3)	2 (2.8)	2 (2.8)	3.76	0.84	พอใจมาก
8. มีความกระตือรือร้นและเอาใจใส่ต่อผู้มาแจ้งความเสมือนเป็นญาติพี่น้องตนเอง	12 (16.9)	34 (47.9)	23 (32.4)	-	2 (2.8)	3.72	0.84	พอใจมาก
9. การใช้วาจาสุภาพเรียบร้อยและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้มาแจ้งความหรือคู่กรณี	10 (14.1)	36 (50.7)	22 (31.0)	1 (1.4)	2 (2.8)	3.77	0.83	พอใจมาก
10. มีวัสดุอุปกรณ์ใช้ในการสอบสวนอย่างเพียงพอ เช่น คอมพิวเตอร์ พิมพ์ดีด กล้องถ่ายรูป ฯ	13 (18.3)	34 (47.9)	21 (29.6)	1 (1.4)	2 (2.8)	3.62	0.87	พอใจมาก
11. พนักงานสอบสวนมีจำนวนเพียงพอต่อการรับแจ้งความ เมื่อท่านมาใช้บริการไม่ต้องรอนาน	10 (14.1)	29 (40.8)	29 (40.8)	1 (1.4)	2 (2.8)	3.62	0.85	พอใจมาก
12. บรรยากาศในห้องสอบสวนมีความเป็นส่วนตัวเหมาะสมที่จะให้ปากคำ	13 (18.3)	36 (50.7)	20 (28.2)	-	2 (2.8)	3.82	0.83	พอใจมาก
13. บุคลิกภาพของพนักงานสอบสวนดูน่าเชื่อถือมีความเป็นผู้ใหญ่	17 (23.9)	36 (50.7)	17 (23.9)	1 (1.4)	-	3.97	0.74	พอใจมาก
14. พนักงานสอบสวนใช้ภาษาในการพูดคุยให้ประชาชนเข้าใจได้ง่าย	10 (14.1)	38 (50.7)	19 (26.8)	3 (4.2)	1 (1.4)	3.75	0.81	พอใจมาก
15. พนักงานสอบสวนอารมณ์ดี ไม่ดุ ไม่วางอำนาจ	10 (14.1)	39 (54.9)	20 (28.2)	-	2 (2.8)	3.79	0.80	พอใจมาก
16. ระยะเวลาที่ใช้ในการสอบสวนมีความเหมาะสมเป็นที่น่าพอใจ	10 (14.1)	34 (47.9)	23 (32.4)	2 (2.8)	2 (2.8)	3.68	0.86	พอใจมาก
รวม						3.77	0.81	พอใจมาก

จากตารางที่ 14 ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางมดในด้านงานสอบสวน ผลการศึกษาปรากฏผลดังนี้

ข้อความว่า การให้เกียรติต่อผู้มาแจ้งความหรือขอความช่วยเหลือต่างๆ ประชากรกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.85 และ SD. = 0.71

ข้อความว่า การให้บริการอย่างเป็นกันเองในการรับแจ้งความ ไม่วางอำนาจ ประชากรกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.77 และ SD. = 0.72

ข้อความว่า การให้ความยุติธรรมแก่คู่กรณี อย่างเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติ ประชากรกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.82 และ SD. = 0.76

ข้อความว่า การรับแจ้งความด้วยความเต็มใจ ไม่แสดงสีหน้าท่าทางรังเกียจ ประชากรกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.72 และ SD. = 0.86

ข้อความว่า ให้คำปรึกษาและคำแนะนำด้วยความเต็มใจ แม้ไม่เกี่ยวข้องกับคดี โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.68 และ SD. = 0.84

ข้อความว่า ดำเนินการสอบสวนด้วยความถูกต้องรวดเร็ว โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.75 และ SD. = 0.84

ข้อความว่า ดำเนินการสอบสวนด้วยความถูกต้องรวดเร็ว และเป็นธรรม ไม่เรียกร้องผลประโยชน์ใดๆ โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.85 และ SD. = 0.84

ข้อความว่า มีความกระตือรือร้นและเอาใจใส่ต่อผู้มาแจ้งความเสมือนเป็นญาติพี่น้องตนเอง โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.76 และ SD. = 0.84

ข้อความว่า การใช้วาจาสุภาพเรียบร้อยและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้มาแจ้งความหรือคู่กรณี โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.72 และ SD. = 0.83

ข้อความว่า มีวัสดุอุปกรณ์ใช้ในการสอบสวนอย่างเพียงพอ เช่น คอมพิวเตอร์ พิมพ์ดีด กล้องถ่ายรูป ฯลฯ โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.77 และ SD. = 0.87

ข้อความว่า พนักงานสอบสวนมีจำนวนเพียงพอต่อการรับแจ้งความ เมื่อท่านมาใช้บริการไม่ต้องรอนาน โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.62 และ SD. = 0.85

ข้อความว่า บรรยากาศในห้องสอบสวนมีความเป็นส่วนตัวเหมาะสมที่จะให้ปากคำ โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.83 และ SD. = 0.74

ข้อความว่า บุคลิกภาพของพนักงานสอบสวนดูน่าเชื่อถือมีความเป็นผู้ใหญ่ โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.97 และ SD. = 0.74

ข้อความว่า พนักงานสอบสวนใช้ภาษาในการพูดคุยให้ประชาชนเข้าใจได้ง่าย โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.75 และ SD. = 0.81

ข้อความว่า พนักงานสอบสวนอารมณ์ดี ไม่ดุ ไม่วางอำนาจ โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.77 และ SD. = 0.80

ข้อความว่า ระยะเวลาที่ใช้ในการสอบสวนมีความเหมาะสมเป็นที่น่าพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.68 และ SD. = 0.86

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจด้านสายงานสอบสวนในระดับภาพรวมแล้วมีค่าเฉลี่ย = 3.77, SD. = 0.81 จึงสรุปได้ว่ามีความพึงพอใจมาก

ปัญหาและอุปสรรคของประชาชนในการใช้บริการของสถานีตำรวจนครบาลบางมด

ปัญหาอุปสรรคของประชาชนในการใช้บริการของสถานีตำรวจนครบาลบางมด จากคำถามปลายเปิด กลุ่มตัวอย่างได้เสนอปัญหาและอุปสรรคในการใช้บริการ จำแนกออกเป็นด้านต่างๆ ได้ ดังนี้

1. งานด้านอำนวยความสะดวก

- 1.1 ไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์
- 1.2 สถานที่ตั้งสถานีตำรวจนครบาลบางมดตั้งอยู่ในที่เดินทางไม่สะดวก
- 1.3 ไม่มีป้ายเค้นชัด แสดงที่ตั้งและทางเข้าสถานี
- 1.4 ที่นั่งรอไม่เพียงพอ (มีน้อยมาก)
- 1.5 เจ้าหน้าที่ทำงานช้า
- 1.6 ทางเข้าสถานีตำรวจคับแคบและไม่มีที่จอดรถสำหรับผู้มาติดต่อ
- 1.7 บริเวณสถานีตำรวจไม่มีที่จอดรถ
- 1.8 เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้วาจาไม่สุภาพ
- 1.9 ห้องน้ำมีไม่เพียงพอ

2. งานด้านป้องกันปราบปราม

เจ้าหน้าที่ตำรวจขาดความกระตือรือร้นในการให้บริการประชาชน

3. งานด้านสืบสวน

- 3.1 เจ้าหน้าที่มีน้อยทำให้ต้องรอนานกว่าจะได้พบ
- 3.2 ถนนบริเวณสถานีชำรุด คับแคบ ที่จอดรถไม่เพียงพอ
- 3.3 เจ้าหน้าที่ตำรวจบางนายขาดความสุภาพในการติดต่อกับประชาชน

3.4 มักไม่ค่อยพบเจ้าหน้าที่ตำรวจ ถ้ามาติดต่อราชการในวันเสาร์ และ อาทิตย์

4. งานด้านสอบสวน

4.1 พนักงานสอบสวนทำงานล่าช้า

4.2 พนักงานสอบสวนบางคนยังขาดมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

4.3 อุปกรณ์เครื่องมือไม่ทันสมัย

5. งานด้านจราจร

5.1 เจ้าหน้าที่ยังไม่ให้ความสำคัญแก่ผู้มาติดต่อ

5.2 เจ้าหน้าที่ยังขาดการให้คำแนะนำที่ดีแก่ประชาชนที่มาติดต่อ

5.3 เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรขาดมนุษยสัมพันธ์

5.4 ใช้เวลาให้บริการนานเกินไป (ควรรวดเร็วกว่านี้)

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

จากคำถามปลายเปิด กลุ่มตัวอย่างได้เสนอข้อคิดเห็นในการใช้บริการ จำแนกออกเป็นด้านต่างๆ ได้ดังนี้

1. ด้านงานอำนวยความสะดวก

1.1 ควรมีระบบรับบัตรคิวเพื่อความสะดวกและยุติธรรมของประชาชนผู้มาติดต่อ

1.2 ควรมีน้ำเย็นไว้บริการประชาชน

1.3 ควรมีการให้บริการถ่ายเอกสาร

1.4 ควรปรับปรุงสภาพแวดล้อมของสถานีให้สวยงาม จัดที่จอดรถให้เพียงพอ

1.5 ควรปรับปรุงความมีมนุษยสัมพันธ์เจ้าหน้าที่ตำรวจบางนาย

2. ด้านป้องกันปราบปราม

2.1 ควรเพิ่มจำนวนตำรวจสายตรวจในช่วงเวลากลางวัน

2.2 ควรป้องกันนักเรียนตีกัน ด้วยการตรวจตราบริเวณทางเข้าออกโรงเรียน ขณะที่โรงเรียนกำลังเลิก

2.3 ควรจัดส่งสายตรวจไปดูแลปัญหาวัยรุ่นมั่วสุมตามป้ายรถเมล์ และตลาดฝั่งหลวง

2.4 ควรมีสายตรวจออกตรวจตราบ่อยมากขึ้น เพราะยังมีปัญหาการประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

3. ด้านงานสอบสวน

- 3.1 ควรเพิ่มอัตรากำลังพนักงานสอบสวนให้มากกว่านี้
- 3.2 ควรนำเทคโนโลยีและอุปกรณ์ทันสมัยมาใช้ในการสอบสวน
- 3.3 ควรมีการอบรมพนักงานสอบสวนให้มีมนุษยสัมพันธ์มากกว่านี้

4. ด้านงานจราจร

- 4.1 ควรมีการตั้งด่านตรวจจับรถจักรยานยนต์ให้มากกว่านี้
- 4.2 ควรจัดทำป้ายแสดงทางเข้าที่ตั้งของสถานีตำรวจให้ชัดเจน
- 4.3 ควรเข้มงวดกับรถบรรทุกในการวิ่งนอกเลนที่ถนนพระราม 2 เพราะเป็นเหตุ

ให้การจราจรขาดความคล่องตัว

- 4.4 ควรมีการใช้ดุลยพินิจผ่อนปรน กรณีการทำผิดกฎจราจรเล็กๆ น้อยๆ
- 4.5 ควรเข้มงวดเอาจริงเอาจังอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอกับกลุ่มผู้แข่งรถจักรยานยนต์

บนถนน

- 4.6 เข้มงวดจับกุมรถจักรยานยนต์ที่ขับย้อนศร

5. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

สำหรับคำถามปลายเปิด(Open-ended Questions) ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่ประชาชนมีความเห็นว่าสถานีตำรวจนครบาลบางมดควรมีการปรับปรุงแก้ไข สามารถสรุปได้ดังนี้

- 5.1 ควรปรับปรุงป้ายแสดงที่ตั้งและทางเข้าสถานีตำรวจนครบาลบางมดให้ชัดเจน
- 5.2 ควรปรับปรุงถนนทางเข้าและภูมิทัศน์ของสถานีให้สวยงามตลอดจนเพิ่ม

สถานที่จอดรถ

- 5.3 ควรมีห้องน้ำมากกว่านี้ และต้องหมั่นทำความสะอาด
- 5.4 ควรมีน้ำเย็นไว้บริการ
- 5.5 ควรมีเครื่องถ่ายเอกสารไว้บริการ เนื่องจากบริเวณสถานีไม่มีร้านถ่ายเอกสาร
- 5.6 ควรปรับปรุงความมีมนุษยสัมพันธ์ในการติดต่อ และให้บริการประชาชนของ

เจ้าหน้าที่ตำรวจ

- 5.7 ควรปรับอุณหภูมิของเครื่องปรับอากาศให้เย็นกว่าที่เป็นอยู่

- 5.8 ควรมีการสอดส่องดูแลการเล่นพนัน ยาเสพติดในวันหยุดเสาร์ - อาทิตย์
- 5.9 ควรมีการตั้งด่านตรวจรถจักรยานยนต์ และจับกลุ่มผู้แข่งรถจักรยานยนต์
- 5.10 สถานที่ของสถานีตำรวจนครบาลบางมดคับแคบมากเกินไป ควรหาทางขยายขยายเพื่อจกได้มีสถานที่กว้างขวางเพียงพอต่อการให้บริการ
- 5.11 อยากให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับโบนัส ค่าตอบแทน และสวัสดิการเพิ่มขึ้นกว่าที่เป็นอยู่
- 5.12 อยากให้สถานีตำรวจได้รับงบประมาณมากกว่านี้ จกได้ปรับปรุงอาคารสถานที่ให้ดีขึ้น

การทดสอบสมมติฐาน

ผลทดสอบความสัมพันธ์ต้องใช้ Correlations ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม โดยเปรียบเทียบทีละคู่ระหว่างเพศชายและหญิง โดยใช้ T-test แบบ F-test independent sample ปรากฏดังต่อไปนี้

ตารางที่ 15 การทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศชายกับเพศหญิงต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสืบสวน

เพศ	จำนวน	\bar{X}	SD.	T	Sig.
ชาย	23	3.59	1.034	1.781	0.204
หญิง	16	4.19	0.962		

จากตารางที่ 15 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสืบสวน ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยระดับทักษะของเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชายด้วยค่าเฉลี่ย 4.19 และ 3.59 ตามลำดับ ค่า T-test = 1.781 ส่วนค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.204 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05 ดังกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและหญิง มีความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสืบสวนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 16 การทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศชายกับเพศหญิงต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านอำนวยการ

เพศ	จำนวน	\bar{X}	SD.	T	Sig.
ชาย	31	3.23	0.777	1.129	0.375
หญิง	20	3.45	0.812		

จากตารางที่ 16 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านอำนวยการ ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยระดับทักษะของเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชายด้วยค่าเฉลี่ย 3.45 และ 3.23 ตามลำดับ ค่า T-test = 1.129 ส่วนค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.375 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05 ดังกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและหญิง มีความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านอำนวยการไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 17 การทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศชายกับเพศหญิงต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านจราจร

เพศ	จำนวน	\bar{X}	SD.	T	Sig.
ชาย	81	2.85	1.063	1.009	0.395
หญิง	40	3.05	0.967		

จากตารางที่ 17 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านจราจร ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยระดับทักษะของเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชายด้วยค่าเฉลี่ย 3.05 และ 2.85 ตามลำดับ ค่า T-test = 1.009 ส่วนค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.395 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05 ดังกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและหญิง มีความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านจราจรไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 18 การทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศชายกับเพศหญิงต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านป้องกันปราบปราม

เพศ	จำนวน	\bar{X}	SD.	T	Sig.
ชาย	33	3.97	0.508	0.567	0.607
หญิง	8	3.95	0.599		

จากตารางที่ 18 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านป้องกันปราบปราม ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยระดับทัศนคติของเพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิงด้วยค่าเฉลี่ย 3.97 และ 3.55 ตามลำดับ ค่า T-test = 0.567 ส่วนค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.607 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05 ดังกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและหญิง มีความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านป้องกันปราบปรามไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 19 การทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศชายกับเพศหญิงต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสอบสวน

เพศ	จำนวน	\bar{X}	SD.	T	Sig.
ชาย	39	3.87	0.869	1.475	0.263
หญิง	32	3.92	0.709		

จากตารางที่ 19 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสอบสวน ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยระดับทัศนคติของเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชายด้วยค่าเฉลี่ย 3.92 และ 3.87 ตามลำดับ ค่า T-test = 1.475 ส่วนค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.263 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05 ดังกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและหญิง มีความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสอบสวนไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one way analysis of variance) โดยใช้ F – test เพื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของ Scheffe ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 20 ความแตกต่างระหว่างประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันกับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสืบสวน

การศึกษา	จำนวน	\bar{X}	SD.	F	Sig.	คู่ที่ต่างกัน
1. ประถมศึกษา	2	3.45	0.78			
2. มัธยมศึกษา	17	3.53	1.03			
3. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	5	3.72	0.88			3 < 4
4. ปริญญาตรี	14	4.34	0.99			4 < 5
5. สูงกว่าปริญญาตรี	1	3.33	-			
รวม	39	3.67	0.736	1.746	0.208	

จากตารางที่ 20 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันกับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสืบสวน ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความพึงพอใจจำแนกตามระดับการศึกษามีค่าเฉลี่ย 3.67 และ F-test = 1.746 ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.208 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05 ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสืบสวนไม่แตกต่างกัน

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสืบสวนเป็นรายคู่ ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับการศึกษาอนุปริญญา มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

ตารางที่ 21 ความแตกต่างระหว่างประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันกับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านอำนวยการ

การศึกษา	จำนวน	\bar{X}	SD.	F	Sig.	คู่ที่ต่างกัน
1. ประถมศึกษา	3	3.57	0.91			
2. มัธยมศึกษา	21	3.28	0.67			2 < 4
3. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	6	3.17	0.71			
4. ปริญญาตรี	18	3.26	0.86			4 < 1
5. สูงกว่าปริญญาตรี	3	3.90	1.09			
รวม	51	3.44	0.85	0.785	0.578	

จากตารางที่ 21 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันกับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านอำนวยการปรากฏว่าค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความพึงพอใจจำแนกตามระดับการศึกษามีค่าเฉลี่ย 3.44 และ F-test = 0.785 ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.578 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05 ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านอำนวยการไม่แตกต่างกัน

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านอำนวยการเป็นรายคู่ ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา

ตารางที่ 22 ความแตกต่างระหว่างประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันกับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านจราจร

การศึกษา	จำนวน	\bar{X}	SD.	F	Sig.	คู่ที่ต่างกัน
1. ประถมศึกษา	14	2.06	0.89			
2. มัธยมศึกษา	49	2.06	1.06			
3. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	17	2.53	0.90			
4. ปริญญาตรี	32	2.54	1.03			4 < 3
5. สูงกว่าปริญญาตรี	9	2.55	1.15			5 < 4
รวม	121	2.35	1.006	3.153	0.029	

จากตารางที่ 22 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันกับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านจราจร ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความพึงพอใจจำแนกตามระดับการศึกษามีค่าเฉลี่ย 2.35 และ $F\text{-test} = 3.153$ ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.029 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05 ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านจราจรไม่แตกต่างกัน

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านจราจรเป็นรายคู่ ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษานุปริญญา

ตารางที่ 23 ความแตกต่างระหว่างประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันกับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านป้องกันปราบปราม

การศึกษา	จำนวน	\bar{X}	SD.	F	Sig.	คู่ที่ต่างกัน
1. ประถมศึกษา	1	3.70	-			
2. มัธยมศึกษา	27	3.90	0.48			
3. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	6	3.91	0.56			3 < 2
4. ปริญญาตรี	7	3.93	0.62			4 < 3
5. สูงกว่าปริญญาตรี	-	-	-			
รวม	41	3.86	0.42	0.671	0.644	

จากตารางที่ 23 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันกับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านป้องกันปราบปราม ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความพึงพอใจจำแนกตามระดับการศึกษามีค่าเฉลี่ย 3.86 และ F-test = 0.671 ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.644 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05 ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านป้องกันปราบปรามไม่แตกต่างกัน

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านป้องกันปราบปรามเป็นรายคู่ ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษานุปริญญา และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา

ตารางที่ 24 ความแตกต่างระหว่างประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันกับความพึงพอใจ
ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสอบสวน

การศึกษา	จำนวน	\bar{X}	SD.	F	Sig.	คู่ที่ต่างกัน
1. ประถมศึกษา	9	3.77	0.69			
2. มัธยมศึกษา	27	3.74	0.99			2 < 4
3. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	14	3.90	0.73			3 < 2
4. ปริญญาตรี	21	3.72	0.69			
5. สูงกว่าปริญญาตรี	-	-	-			
รวม	71	3.78	0.775	0.439	0.733	

จากตารางที่ 24 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันกับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสอบสวน ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความพึงพอใจจำแนกตามระดับการศึกษามีค่าเฉลี่ย 3.78 และ F-test = 0.439 ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.733 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05 ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสอบสวนไม่แตกต่างกัน

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสอบสวนเป็นรายคู่ ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญา มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี

ตารางที่ 25 ความแตกต่างระหว่างประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันกับความพึงพอใจ
ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสืบสวน

อาชีพ	จำนวน	\bar{X}	SD	F	Sig.	คู่ที่ต่างกัน
1. รับราชการ	11	3.40	1.01			
2. ค้าขาย	7	4.36	0.88			
3. ลูกจ้าง/พนักงานบริษัท	9	3.37	1.11			
4. รับจ้างทั่วไป	3	3.53	0.49			4 < 3
5. พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	4.73	0.36			5 < 4
6. อื่นๆ เช่น นักเรียน นักศึกษา เจ้าของกิจการ อาชีพอิสระ พระ	1	2.90	-			
รวม	39	3.72	0.64	3.583	0.073	

จากตารางที่ 25 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันกับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสืบสวน ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความพึงพอใจจำแนกตามอาชีพมีค่าเฉลี่ย 3.72 และ F-test = 3.583 ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.073 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05 ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสืบสวนไม่แตกต่างกัน

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสืบสวนเป็นรายคู่ ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป และกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพลูกจ้าง/พนักงานบริษัท

ตารางที่ 26 ความแตกต่างระหว่างประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันกับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านอำนวยการ

อาชีพ	จำนวน	\bar{X}	SD.	F	Sig.	คู่ที่ต่างกัน
1. รับราชการ	4	3.10	0.97			
2. ค้าขาย	15	3.04	0.66			
3. ลูกจ้าง/พนักงานบริษัท	14	3.24	0.72			
4. รับจ้างทั่วไป	7	3.27	0.59			4 < 1
5. พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4	3.40	1.01			5 < 4
6. อื่นๆ เช่น นักเรียน นักศึกษา เจ้าของกิจการ อาชีพอิสระ พระ	7	4.14	0.65			
รวม	51	3.37	0.77	2.818	0.076	

จากตารางที่ 26 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันกับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านอำนวยการ ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความพึงพอใจจำแนกตามอาชีพมีค่าเฉลี่ย 3.37 และ F-test = 2.818 ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.076 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05 ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านอำนวยการไม่แตกต่างกัน

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านอำนวยการเป็นรายคู่ ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรัฐวิสาหกิจมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป และกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการ

ตารางที่ 27 ความแตกต่างระหว่างประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันกับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านจราจร

อาชีพ	จำนวน	\bar{X}	SD.	F	Sig.	คู่ที่ต่างกัน
1. รับราชการ	17	2.06	1.22			
2. ค้าขาย	23	3.10	0.96			
3. ลูกจ้าง/พนักงานบริษัท	24	3.11	0.92			
4. รับจ้างทั่วไป	24	3.20	0.93			4 < 5
5. พนักงานรัฐวิสาหกิจ	19	3.17	0.84			5 < 3
6. อื่นๆ เช่น นักเรียน นักศึกษา เจ้าของกิจการ อาชีพอิสระ พระ	14	3.34	0.87			
รวม	121	3.00	0.96	4.463	0.020	

จากตารางที่ 27 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันกับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านจราจร ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความพึงพอใจจำแนกตามอาชีพมีค่าเฉลี่ย 3.00 และ F-test = 4.463 ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.020 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05 ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านจราจรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านจราจรเป็นรายคู่ ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรัฐวิสาหกิจ และกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพลูกจ้าง

ตารางที่ 28 ความแตกต่างระหว่างประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันกับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านป้องกันปราบปราม

อาชีพ	จำนวน	\bar{X}	SD.	F	Sig.	คู่ที่ต่างกัน
1. รับราชการ	2	3.45	0.57			
2. ค้าขาย	20	4.08	0.43			2 < 3
3. ลูกจ้าง/พนักงานบริษัท	9	3.77	0.61			3 < 1
4. รับจ้างทั่วไป	7	4.03	0.45			
5. พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	3.96	0.45			
6. อื่นๆ เช่น นักเรียน นักศึกษา เจ้าของกิจการ อาชีพอิสระ พระ	-	-	-			
รวม	41	3.86	0.50	1.778	0.323	

จากตารางที่ 28 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันกับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านป้องกันปราบปราม ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความพึงพอใจจำแนกตามอาชีพมีค่าเฉลี่ย 3.86 และ F-test = 1.778 ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.323 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05 ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านป้องกันปราบปรามไม่แตกต่างกัน

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านป้องกันปราบปรามเป็นรายคู่ ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพค้าขาย มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพลูกจ้าง/พนักงานบริษัท และกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการ

ตารางที่ 29 ความแตกต่างระหว่างประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันกับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสอบสวน

อาชีพ	จำนวน	\bar{X}	SD.	F	Sig.	คู่ที่ต่างกัน
1. รับราชการ	11	2.97	1.12			
2. ค้าขาย	19	3.53	0.62			
3. ลูกจ้าง/พนักงานบริษัท	18	3.64	0.70			3 < 4
4. รับจ้างทั่วไป	14	3.60	0.71			4 < 2
5. พนักงานรัฐวิสาหกิจ	6	4.01	0.87			
6. อื่นๆ เช่น นักเรียน นักศึกษา เจ้าของกิจการ อาชีพอิสระ พระ	3	3.66	0.46			
รวม	66	3.57	0.75	2.473	0.095	

จากตารางที่ 29 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันกับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสอบสวน ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความพึงพอใจจำแนกตามอาชีพมีค่าเฉลี่ย 3.57 และ F-test = 2.473 ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.095 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05 ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสอบสวนไม่แตกต่างกัน

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสอบสวนเป็นรายคู่ ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพลูกจ้าง/พนักงานบริษัท มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป และกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพค้าขาย

ตารางที่ 30 ความแตกต่างระหว่างประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกันกับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสืบสวน

รายได้ / เดือน	จำนวน	\bar{X}	SD.	F	Sig.	คู่ที่ต่างกัน
1. ไม่มีรายได้ ไม่ตอบ	-	-	-			
2. ต่ำกว่า 3,000 บาท	-	-	-			
3. 3,001 – 6,000 บาท	3	3.93	0.61			3 < 4
4. 6,001 – 10,000 บาท	9	3.83	1.06			4 < 5
5. ตั้งแต่ 10,001 บาทขึ้นไป	27	3.82	1.09			
รวม	39	3.86	0.92	0.248	0.818	

จากตารางที่ 30 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้แตกต่างกันกับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสืบสวน ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความพึงพอใจจำแนกตามรายได้นี้มีค่าเฉลี่ย 3.86 และ F-test = 0.248 ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.818 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05 ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสืบสวนไม่แตกต่างกัน

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสืบสวนเป็นรายคู่ ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ ต่ำกว่า 3,001-6,000 บาท มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 6,001-10,000 บาท และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 10,001 บาทขึ้นไป

ตารางที่ 31 ความแตกต่างระหว่างประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกันกับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านอำนวยการ

รายได้ / เดือน	จำนวน	\bar{X}	SD.	F	Sig.	คู่ที่ต่างกัน
1. ไม่มีรายได้ ไม่ตอบ	2	4.45	0.36			
2. ต่ำกว่า 3,000 บาท	2	4.25	0.36			2 < 3
3. 3,001 – 6,000 บาท	9	3.35	0.70			3 < 4
4. 6,001 – 10,000 บาท	14	3.23	0.69			
5. ตั้งแต่ 10,001 บาทขึ้นไป	24	3.17	0.80			
รวม	51	3.69	0.58	2.714	0.083	

จากตารางที่ 31 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้แตกต่างกันกับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านอำนวยการ ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความพึงพอใจจำแนกตามรายได้อาจมีค่าเฉลี่ย 3.69 และ F-test = 2.714 ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.083 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05 ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านอำนวยการไม่แตกต่างกัน

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านอำนวยการเป็นรายคู่ ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ ต่ำกว่า 3,000 บาท มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 3,001-6,000 บาท และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 6,001-10,000 บาท

ตารางที่ 32 ความแตกต่างระหว่างประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกันกับความพึงพอใจ
ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านจราจร

รายได้ / เดือน	จำนวน	\bar{X}	SD.	F	Sig.	คู่ที่ต่างกัน
1. ไม่มีรายได้ ไม่ตอบ	4	3.58	0.77			
2. ต่ำกว่า 3,000 บาท	6	3.12	0.79			
3. 3,001 – 6,000 บาท	29	3.08	0.90			3 < 5
4. 6,001 – 10,000 บาท	36	3.17	1.06			
5. ตั้งแต่ 10,001 บาทขึ้นไป	46	2.70	1.06			5 < 4
รวม	121	3.13	0.92	2.456	0.195	

จากตารางที่ 32 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้แตกต่างกันกับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านจราจร ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความพึงพอใจจำแนกตามรายได้มีค่าเฉลี่ย 3.13 และ F-test = 2.456 ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.195 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05 ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านจราจรไม่แตกต่างกัน

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านจราจรเป็นรายคู่ ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ ต่ำกว่า 3,001-6,000 บาท มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 10,001 บาทขึ้นไป และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 6,001-10,000 บาท

ตารางที่ 33 ความแตกต่างระหว่างประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกันกับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านป้องกันปราบปราม

รายได้ / เดือน	จำนวน		SD.	F	Sig.	คู่ที่ต่างกัน
1. ไม่มีรายได้ ไม่ตอบ	-	-	-			
2. ต่ำกว่า 3,000 บาท	-	-	-			
3. 3,001 – 6,000 บาท	2	3.90	0.21			3 < 4
4. 6,001 – 10,000 บาท	11	3.78	0.58			
5. ตั้งแต่ 10,001 บาทขึ้นไป	28	4.02	0.49			5 < 3
รวม	41	3.90	0.43	1.729	0.329	

จากตารางที่ 33 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้แตกต่างกันกับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านป้องกันปราบปราม ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความพึงพอใจจำแนกตามรายได้มีค่าเฉลี่ย 3.9 และ F-test = 1.729 ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.329 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05 ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านป้องกันปราบปรามไม่แตกต่างกัน

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านป้องกันปราบปรามเป็นรายคู่ ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 10,001 บาทขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 3,001-6,000 บาท และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 6,001-10,000 บาท

ตารางที่ 34 ความแตกต่างระหว่างประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกันกับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสอบสวน

รายได้ / เดือน	จำนวน	\bar{X}	SD.	F	Sig.	คู่ที่ต่างกัน
1. ไม่มีรายได้ ไม่ตอบ	-	-	-			
2. ต่ำกว่า 3,000 บาท	6	4.06	0.55			2 < 3
3. 3,001 – 6,000 บาท	6	3.92	0.91			3 < 4
4. 6,001 – 10,000 บาท	29	3.89	0.70			
5. ตั้งแต่ 10,001 บาทขึ้นไป	30	3.32	0.83			
รวม	71	3.79	0.75	1.871	0.280	

จากตารางที่ 34 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้แตกต่างกันกับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสอบสวน ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความพึงพอใจจำแนกตามรายได้มีค่าเฉลี่ย 3.79 และ F-test = 1.871 ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.280 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05 ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสอบสวนไม่แตกต่างกัน

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานด้านสอบสวนเป็นรายคู่ ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ ต่ำกว่า 3,000 บาท มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 3,001-6,000 บาท และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 6,001-10,000 บาท

ตารางที่ 35 ความแตกต่างระหว่างวัตถุประสงค์ในการมาติดต่อกับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางมดทั้งห้าสายงาน

วัตถุประสงค์ในการมาติดต่อ	จำนวน	\bar{X}	SD.	F	Sig.	คู่ที่ต่างกัน
1. แจ้งความ กล่าวโทษ ร้องทุกข์ (ผู้เสียหายในคดีอาญา)	33	3.94	0.73			1 < 6
2. ผู้ถูกกล่าวหาในคดีอาญา	16	3.39	1.06			
3. พยานในคดีอาญา	22	3.78	0.61			
4. แจ้งความเอกสารหาย	36	3.31	0.78			
5. ยื่นคำขออนุญาตต่างๆ	15	3.31	0.84			
6. ชำระค่าปรับ หรือขอรับใบอนุญาตขับขีรถยนต์	121	2.98	1.22			
7. แจ้งเบาะแสคนร้ายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งอาชญากรรม	41	3.97	0.52			7 < 1
8. ติดตามข่าวการจับกุมผู้ต้องหา	39	3.83	0.83			
รวม	323	3.56	0.82	971.249	0.000	

จากตารางที่ 35 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างวัตถุประสงค์ในการมาติดต่อกับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางมดในสายงานทั้งหมดห้าสายงาน ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความพึงพอใจจำแนกตามวัตถุประสงค์ของการมาติดต่อมีค่าเฉลี่ย = 3.56 ค่า F-test = 971.249 ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05 ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่มีวัตถุประสงค์ในการมาติดต่อแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อสายงานทั้งห้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในห้าสายงานเป็นรายคู่ ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีวัตถุประสงค์ในการมาติดต่อเพื่อแจ้งเบาะแสคนร้าย หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งอาชญากรรมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มาติดต่อเพื่อแจ้งความ กล่าวโทษ ร้องทุกข์ (ผู้เสียหายในคดีอาญา) และกลุ่มตัวอย่างที่มาติดต่อเพื่อชำระค่าปรับหรือขอรับใบอนุญาตขับขีรถยนต์